

Arrest

nr. 227 067 van 4 oktober 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. DIERYNCK
Deken Camerlyncklaan 85
8500 KORTRIJK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 29 april 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 maart 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. DIERYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 oktober 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 28 maart 2019 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 1/10/2018 werd ingediend door:

Naam: K. (..)

Voornaam: V. (..)

Nationaliteit: Oekraïne

Geboortedatum: 15.05.1968

Geboorteplaats: Berdyansk

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxxxxxx

Verblijvende te (..)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft een aanvraag gezinshereniging ingediend, in hoedanigheid van echtgenoot van B.-Z., S. N. (..) (RR xxxxxxxxxxxx) met de Belgische nationaliteit en dit in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt:

"§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt."

Voorgelegde bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon:

- Start2bank zichtrekening AXA Bank dd 16/04/2018 waaruit blijkt dat de referentiepersoon van haar ex-man alimentatiegeld ontvangt voor de kinderen en kinderbijslag geniet.*

- Historiek Rekeninguittreksel voor de periode 05/02/2018 tot 18/12/2018 28/04/2017 waaruit blijkt dat de referentiepersoon leefloon geniet alsook een bijzondere toelage van het OCMW van Kortrijk. Daarnaast zijn er ook stortingen van ACLVB werklozenkas.*

Uit het geheel van bovenstaande documenten kan ertoe besloten worden dat de Belgische referentiepersoon heden werkloosheidsuitkering geniet en aanvullend een leefloon en een bijzondere toelage van het OCMW. Deze kunnen allen niet in aanmerking worden genomen overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980. De werkloosheidsuitkering kan pas in overweging worden genomen voor zover de Belgische ook aantoon een reële kans op tewerkstelling te maken door actief op zoek te gaan naar werk of daarvan te zijn vrijgesteld.

Er werd daartoe geen enkel document voorgelegd. Derhalve kan de werkloosheidsuitkering niet in overweging worden genomen en kan de toetsing van art. 40ter dus niet gebeuren.

Overeenkomstig de bepalingen van art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 hoeft in een dergelijk geval ook de behoeftenanalyse niet te worden gemaakt. Er wordt immers niet gesteld dat de Belgische referentiepersoon onvoldoende bestaansmiddelen heeft, enkel dat ze niet in aanmerking kunnen worden genomen.

Het bewijs van tewerkstelling van betrokkene zelf, namelijk inschrijving bij de VDAB en het integratiecontract, kan daarbij niet in overweging worden genomen. Zoals voorgeschreven in art. 40ter van de wet van 15.12.1980 is het immers de Belgische referentiepersoon die dient aan te tonen over

voldoende bestaansmiddelen te beschikken zodat betrokkene zich bij haar kan voegen (arrest RvS 232.612 van 20/10/2015).

De andere voorgelegde documenten zoals de stortingen van de kinderbijslag en de alimentatie door de biologische vader van de kinderen kunnen evenmin in overweging worden genomen, zoals bepaald in artikel 40 ter van de wet van 15/12/80.

Uit de voorgelegde documenten is niet aangetoond dat de Belgische onderdaan over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Voor zover betrokkene en referentiepersoon heden geen leefloon meer zouden ontvangen, dient opgemerkt te worden dat er geen stukken meer werden voorgelegd waaruit referentiepersoon zijn huidige bestaansmiddelen moeten blijken

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Bijgevolg wordt de aanvraag van een verblijfskaart geweigerd omdat is aangetoond dat niet is voldaan aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn.

Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.

De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)“

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesesmemorie in te dienen. Conform artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet: *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”*.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de synthesesmemorie herhaalt de verzoekende partij haar in het inleidend verzoekschrift opgeworpen enig middel en repliceert zij op de nota met opmerkingen van de verwerende partij als volgt:

“a. Eerste en enige middel : schending van artikel 40ter, §2, derde lid ,1° en artikel 42, §1, 2de lid Vreemdelingenwet

8. Artikel 40ter, §2, derde lid, 1° Vreemdelingenwet bepaalt :

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen..

Artikel 42, §1, 2de lid Vreemdelingenwet bepaalt :

[2 Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan,] 2 dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle

bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.]

9. Voor de gezinshereniging op basis van artikel 42ter, §2, 1° Vreemdelingenwet dient de Belgische referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Daaraan wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan 120procent van het leefloon. Op dit moment is dit bedrag € 1.505,78.

Onder dit bedrag mag DVZ niet automatisch weigeren, maar dient er een behoeftenanalyse te worden gemaakt.

Werkloosheidsuitkeringen tellen normaal niet mee voor de berekening van de bestaansmiddelen en de behoeftenanalyse, behoudens indien de Belg bewijst dat hij actief zoekt naar werk.

10. In casu knelt het schoentje inzake het feit dat de Belgische echtgenote van verzoeker deels een werkloosheidsuitkering ontvangt, maar niet zou hebben bewezen dat ze actief is op zoek naar werk zodat het nazicht van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen kon gebeuren.

Verzoeker is daarmee niet akkoord.

De Belgische echtgenote van verzoeker is wel degelijk actief op zoek naar werk, zij het aangepast werk gezien zij al jaren met rugproblemen kampt.

Verzoeker legt de diverse overeenkomsten die zijn echtgenote heeft gesloten om aangepast werk te kunnen vinden. Dergelijke begeleiding helpt, maar gaat traag. De Belgische echtgenote van verzoeker doet meer dan het nodige om actief op zoek te gaan naar werk zodat DVZ artikel 40ter Vreemdelingenwet wel degelijk kon en diende te toetsen.

Door dit niet doen heeft DVZ artikel 40ter Vreemdelingenwet juncto artikel 42ter Vreemdelingenwet geschonden.

Verzoeker vraagt dan ook de vernietiging van de bestreden beslissing zodoende DVZ het nodige onderzoek naar de bestaansmiddelen kan doen.

11. Verwerende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing niet onwettig is omdat zij geen rekening konden houden met de bij het verzoekschrift gevoegde stukken.

Verzoeker is daarmee niet akkoord.

Uit de op heden in het dossier aanwezige stukken blijkt dat wel degelijk dat de referentiepersoon aantoonde dat zij actief werk zoekt. Eerder dan het beroep ongegrond te verklaren, pleit verzoeker voor een 'bestuurlijke lus', zoals die ook in vergunningscontentieux mogelijk is, teneinde deze stukken op hun merites te beoordelen.

Op die manier wordt tijd gewonnen en worden kosten gespaard."

3.2. Artikel 40ter, §2 van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden weigeringsbeslissing werd genomen, luidt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

(..)"

Artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet luidt:

"Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn

gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid."

3.3. Verzoekende partij betoogt in essentie dat de referentiepersoon wel degelijk actief op zoek is naar werk. Zij legt daartoe diverse overeenkomsten voor die de referentiepersoon gesloten heeft om aangepast werk te vinden. De dienst vreemdelingenzaken diende derhalve wel rekening te houden met dit inkomen en een behoefteanalyse door te voeren.

3.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij geenszins betoogt dat het leefloon en de bijzondere toelage van het OCMW alsook de kinderbijslag en de alimentatie die de referentiepersoon ontvangt onterecht niet in aanmerking worden genomen door de verwerende partij. Deze motieven blijven dan ook staan. Zij is het evenwel niet eens met het feit dat de werkloosheidsuitkering van de referentiepersoon eveneens buiten beschouwing wordt gelaten. Zij wijst erop dat de referentiepersoon een trajectovereenkomst heeft gesloten met de VDAB alsook legt zij begeleidingsovereenkomsten voor (stukken 6 tot en met 8 gevoegd aan het verzoekschrift).

3.5. Nazicht van het administratief dossier leert evenwel dat de verzoekende partij bij haar aanvraag de thans bij haar verzoekschrift gevoegde stukken niet heeft voorgelegd. De verzoekende partij geeft dit zelf ook toe in haar synthesesmemorie aangezien zij pleit voor het toepassen van een "bestuurlijke lus" teneinde deze stukken toch mee in overweging te laten nemen. De Raad wijst er evenwel op dat de huidige stand van de in casu toepasselijke wetgeving geen bestuurlijke lus voorziet. De Raad benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De verwerende partij kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van de overeenkomsten die de referentiepersoon heeft gesloten. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de verwerende partij in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. De bij het verzoekschrift gevoegde overeenkomsten kunnen aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure.

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij nog bijkomende stukken neer, meer bepaald de begeleidingsovereenkomst Empowerment van 23 augustus 2019 tussen de referentiepersoon en vzw Mentor alsook de brief inzake de opstart stage ikv activeringsbegeleiding van 27 augustus 2019 ter attentie van de referentiepersoon. De Raad verwijst evenwel naar voorgaande bespreking. Nu deze stukken niet voorlagen aan het bestuur ten tijde van het treffen van de bestreden beslissing kunnen deze stukken niet dienstig worden aangevoerd in onderhavige procedure. Het staat de verzoekende partij steeds vrij een nieuwe aanvraag in te dienen.

Nu op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing enkel het gegeven voorlag dat de referentiepersoon een werkloosheidsuitkering geniet zonder dat bewijzen werden aangebracht dat zij ook actief op zoek is naar werk (of daarvan is vrijgesteld), is het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij deze uitkering niet in aanmerking neemt conform artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

3.6. Nu de verzoekende partij niet heeft aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter, is er ook geen sprake van dergelijke bestaansmiddelen die lager zijn dan het in diezelfde bepaling bedoelde referentiebedrag en diende de verwerende partij dan ook niet over te gaan tot de in artikel 42, § 1, van de vreemdelingenwet bedoelde behoefteanalyse (RvS nr. 233.022 van 25 november 2015).

3.7. Een schending van de door de verzoekende partij aangehaalde bepalingen wordt niet aangetoond.
Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER